

е съ много широкъ сводъ. Тази врата е извѣстна подъ името „*Камилитъ*“.

Грамадно и величаво нѣщо се изпрѣчва прѣдъ очитѣ ни, когато се намираме прѣдъ тѣхъ. Човѣкъ остава очуденъ и смаянъ отъ този величавъ паметникъ на миналото. . . . Ние се прѣнасяме въ онова далечно минало и си прѣдставяме трудната работа за изграждането на крѣпостъта; прѣдставяме си живота въ нея, хората и пр. . . .

Да, мили и приятни сѣ тѣзи мѣстности, въ нашето отечество, съ своето славно минало и съ своето прѣкрасно мѣстоположение.

Рибарче.

Днеска малкия нашъ Гого
Е доволенъ, веселъ много . . .

Мрѣнки рибки и шарани
И пестърви все отбрани

Съ въдица си остра здрава,
Подъ върбата, на морава —

Въ бисра пѣниста рѣчица
Е наловилъ за чорбица . . .

За това е днеска Гого
Веселъ и доволенъ много!

София.

Теменужковъ.

